

21.MEF Istanbul - zpráva a foto Václav Vydlák

☒ Vedoucí delegace na [21.MEF v Istanbulu](#) Mgr. Václav Vydlák připravil tiskovou zprávu, zatímco členové klubu **Jirka Kletečka a Radka Sochorová** a úspěšní delegáti debružarů zpracovali do obsírného pojednání své dojmy a zážitky.

Všechno obrazově dokumentuje den po dni i velice pěkná fotogalerie.

Výstava v Istanbulu ve vzpomínkách Jirky Kletečky a Radky Sochorové

Autoři: Jiří Kletečka, Radka Sochorová

☒ **Václav Vydlák - [FOTOGALERIE](#).**

Bylo 5:40 ráno a první členové naší výpravy do Istanbulu se začínali scházet na havlíckobrodském nádraží. Za normálních okolností bychom záviděli našim spolužákům, kteří měli ten den volno a mohli v posteli zůstat déle než obvykle. Tentokrát nám to ale nevadilo, stejně jsme nemohli dospát. Nás totiž čekala jedenáctihodinová cesta, během které jsme překonali jedno časové pásmo a vzdálenost asi $1,5 \cdot 10^9$ mm.

☒ Po příjezdu do pětihvězdičkového istanbulského hotelu Sürmeli a seznámení s našimi „guidy“ - Shamilem a Tsothem - jsme se ubytovali. Jak se v průběhu pobytu ukázalo, měli jsme na průvodce štěstí. Byli to nekonečně trpěliví a ochotní abcházští vysokoškoláci. Po výtečné večeři z vlastních zásob jsme první den zakončili výpravou do „víru velkoměsta“. Prvním místem, které upoutalo naši pozornost, bylo místní hřiště; převedeno na české poměry spíše přírodní posilovna. Naši okružní procházku jsme po „vyblbnutí se“ uzavřeli v samoobsluze, kde jsme nakoupili zásoby pro strýčka Příhodu. Strýček však nepřišel, a tak jsme byli nuceni sníst všechno jídlo na hotelových pokojích sami.

Po příjemné noci v pohodlné posteli na nás ráno čekalo další překvapení v podobě švédských stolů. Nejenom toto ráno, ale i každé další jsme tak měli vše, na co jsme si vzpomněli - od vajec, párečků, müsli, čerstvého ovoce, fíků, přes nejrůznější marmelády, kompoty, jogurty, sýry, olivy, med až po několik druhů sladkého i slaného pečiva. Bylo toho na výběr tolik, že ani nejodvážnější průzkumník v oblasti gastronomie nedokázal během pobytu ochutnat od všeho.

☒ O půl desáté nás autobusy dopravily do turecké soukromé školy MEF, jejíž obrovská tělocvična se na jeden týden proměnila ve výstavní halu. Po nainstalování našich prezentací jsme se vydali na slavnostní zahájení. Proslovům v turečtině předcházela minuta ticha za Atatürka (vlastním jménem Mustafa Kemal, roku 1923 založil Tureckou republiku; povoláním vojenský důstojník, jenž byl jmenován prvním tureckým prezidentem a stal se ústřední postavou rozvoje moderního Turecka) a zpěv turecké hymny. Naštěstí vedle nás seděli naši abcházští „guidi“, kteří nám projevy významných osobností ochotně překládali do angličtiny či ruštiny. Na závěr jsme zhlédli vystoupení místní taneční skupiny.

Prezentaci projektů v oborech fyzika, chemie a biologie si studenti ze zahraničních delegací připravili v anglickém jazyce. To byl totiž oficiální jazyk výstavy. Výjimku měli pouze turečtí studenti. Ti mohli své projekty prezentovat v mateřštině, což byla pro zahraniční studenty komplikace na cestě ke

správnému pochopení některých projektů. Tato skutečnost nám ale rozhodně nemohla zabránit v našem zájmu o turecké projekty.

☒ Obědy a večere jsme měli připravené ve školní jídelně. Prvním naším zjištěním v oboru turecké gastronomie byl fakt, že místní kuchaři málo solí a dezerty sladí tak, že se dají považovat téměř za stoprocentní cukr. Odpoledne probíhalo ve znamení prezentování, okukování zajímavých projektů a hledání inspirace pro činnost při našich debujárských schůzkách. V tuto chvíli by se asi slušelo představit projekty, se kterými naše výprava reprezentovala v zemi blízkého východu Českou republiku. Jirka Kletečka a Jakub Magic Trick (v originále Kletečka a Mejstřík, překlad našich „guidů“ zde uvádím pouze pro pobavení) si v čele s panem Vydlákem připravili projekt o fyzice lidského těla.

Kromě pokusů s osmózou, difuzí a povídání o pákách se tak v prezentaci objevily např. i experimenty na demonstraci funkce ucha, vzniku zvuku a míchání barev. Druhou skupinu měl na starosti Vojtěch Mergl. Její členové - Radka Sochorová a Vítek Boček si přichystali projekt o elektřině - energii pro svět. (Mimochodem, Boček je prý turecky nějaký hmyz. Naši průvodci nám bohužel nedokázali vysvětlit, o jaký druh se přesně jedná. Bezradný byl i google translator, který pro jistotu zůstal také jen u hmyzu.)

Návštěvníky nejvíce zaujal náš jednoduchý elektromotor a přenos zvukové informace pomocí světla. Z odborné veřejnosti se o naše projekty velmi zajímali učitelé fyziky. Když byla výstava zpřístupněna veřejnosti, ocitly se naše stánky v obležení menších dětí. Cíle našich projektů bylo evidentně dosaženo.

☒ Zajímavou cestou pomocí experimentů se nám daří přibližovat fyziku široké veřejnosti.

Večer jsme se zúčastnili plavby po Bosporu.

Nádherný výhled a skvělý zážitek ze zapadajícího slunce nám v závěrečné části plavby kazil pouze studený vítr.

Když už jsme venku nemohli vydržet, vydali jsme se do palubní restaurace, kde jsme se blíže seznámili se zástupkyněmi slovenské delegace - Žofíí a Silvou.

Středeční program se příliš nelišil od toho úterního. Po úžasné snídani jsme se vydali opět prezentovat své projekty. Večer nás ovšem čekala změna - návštěva mrakodrapu Istanbul Sapphire. Prvním překvapením byla výstava voskových figurín. Dalším pak výhled z výšky 236 metrů, který nám nabízel úchvatný pohled na celé město. Jedinečný zážitek! Tečkou za náročným, ale neopakovatelným dnem bylo 5D kino, ve kterém jsme se coby posádka vrtulníku proletěli nad Istanbulem a navštívili jeho nejznámější památky. Nás fyziky malinko rozhořčila skutečnost, že marketingoví guru považují hrátky s gravitací a působení větru a vody za další dvě dimenze. Brrr.

☒ Čtvrtek jsme zahájili opět prezentací. Odpoledne nás (hlavně tedy Radku) čekala změna - panelová diskuze na téma Science has no borders, neither does humanity. Radka, stejně jako zástupci dalších pětadvaceti zemí, i přes pochopitelné počáteční obavy svůj projev před zaplněným kongresovým sálem zvládla bez problémů. Večer nás pak naši „guidi“ vzali spolu se Slovenkami na procházku večerním a nočním Istanbulem. Krásy tohoto města nás uchvátily - pěší zóna Taksim, pouliční prodavači, téměř rituální prodej neobvyklé zmrzliny, náměstí Sultanahmet, Modrá mešita, Hagia Sophia,

procházka parkem Gülhane – to vše nás zavedlo do jiné kultury. Všechny památky však byly zavřeny. Bylo tedy rozhodnuto, že se do nich vypravíme znovu další den.

- ✘ Ten přišel, stejně jako všechny dny strávené v Istanbulu, dříve než jsme čekali. Od ostatních se dosti lišil. Byl to náš poslední den pobytu a my toho chtěli ještě tolik stihnout! Ráno jsme sklídili naše nástěnky a pak nás čekaly závěrečné ceremonie. Po minutě ticha za Atatürka a státní hymně následovaly proslovy v turečtině i angličtině a předávání památečných trofejí. Každý účastník obdržel skleněnou plaketu s vlastním jménem a poděkováním za úspěšnou reprezentaci své země.
- ✘ Odpoledne jsme měli volné, a tak nás naši průvodci vzali nejdříve na jedno z nejznámějších istanbulských míst – do Grand bazaru. Tady si všichni velice rádi vyzkoušeli smlouvání a nakoupili drobné dárky pro rodiny, příbuzné a známé. Naše cesta pak pokračovala na náměstí Sultanahmet, nejdříve k Modré mešitě, do které jsme se po sundání bot podívali. Chvilku jsme obdivovali výzdobu interiéru, moc dlouho nám zde však nebylo umožněno zůstat (tomu, kdo si dokáže představit koncentrovanou vůni stovek párů ponožek po celodenním chození, bude hned jasný důvod našeho předčasného odchodu). Odtud jsme tedy přešli naproti k Hagii Sophii, kde se členové naší výpravy na památku vyfotili a vyrazili jsme zpátky na hotel. V lobby pak nevyhnutelně přišel čas loučení s našimi průvodci – novými kamarády. Po výměně díků a předání drobných dáreků jsme vyrazili na kutě. Tedy ne tak docela. Okolo jedenácté večer jsme se všichni sešli s panem Zapletalem (prezident Asociace malých debujárů ČR) na pokoji a bavili se o uplynulém týdnu, o našich dojmech, zážitcích a nových zkušenostech.
- ✘ Před půlnocí nám pan Zapletal s panem Vydlákem popřáli dobrou noc. Někteří z nás ale došli k závěru, že vlastně ani nemá cenu jít spát. Kvůli brzkému odjezdu na letiště jsme měli vstávat ve 4:45. Ti, co vydrželi, s úderem tři čtvrtě na pět s radostí vzbudili ostatní včetně dozoru. Následovala snídaně a cesta na letiště. Cesta domů již proběhla hladce a nesla se v pokojném duchu. V 16:00 jsme na havlíčkobrodském nádraží plni nevšedních dojmů prohlásili naší úspěšnou výpravu za ukončenou.
- ✘ **Celý text si můžete přečíst nebo vytisknout [v DOC \(34,0 kB\)](#) [TADY](#) nebo [v PDF \(43,9 kB\)](#) [TADY](#).**

Tisková zpráva

Debujáři z Gymnázia Havlíčkův Brod reprezentovali v Istanbulu (Autor Mgr. Václav Vydlák)

Ve dnech od 7. do 11.5.2012 se v Istanbulu konal 21. ročník MEF mezinárodní výstavy studentských projektů v oborech fyzika, biologie a chemie. Členové KMD při Gymnáziu Havlíčkův Brod byli historicky čtvrtou delegací, která na tomto prestižním podniku reprezentovala Českou republiku. Delegaci tvořili studenti Vít Boček, Jiří Kletečka, Jakub Mejstřík, Vojtěch Mergl, Radka Sochorová a jejich vedoucí Mgr. Václav Vydlák.

Studenty do Istanbulu pozval hlavní manažer výstavy Dr. Azmi Kočak na základě úspěchů dosažených klubem debujárů v celorepublikové debujárské soutěži, jejíž finále se konalo na podzim roku 2011 ve Frýdku-Místku.

Studenti na výstavě představili a v anglickém jazyce úspěšně dva projekty: PHYSICS OF OUR BODY a ELECTRICITY – POWER FOR THE WORLD. Jejich společným cílem je hledání atraktivní cesty k výuce fyziky prostřednictvím jednoduchých pokusů. Živý zájem učitelů fyziky a dětí z různých koutů světa (výstavy se účastnily delegace z 26 zemí) se stal pro autory projektu tím nejlepším oceněním jejich práce.

Všichni členové delegace si z výstavy a pobytu v Istanbulu přivezli obrovské množství neobvyklých zážitků, zkušeností a informací, které mohou využít mimo jiné i při výuce anglického jazyka, fyziky, zeměpisu, dějepisu a základů společenských věd.

Radka Sochorová si přivezla navíc ještě jednu výjimečnou zkušenost. Před zaplněným kongresovým sálem přednesla za Českou republiku projev v anglickém jazyce na téma Science has no borders, neither does humanity.

Členové delegace děkují za podporu zřizovateli Gymnázia Havlíčkův Brod - Kraji Vysočina, Spolku rodičů a přátel Gymnázia Havlíčkův Brod a Městskému úřadu Havlíčkův Brod.

 Tiskovou zprávu si můžete přečíst nebo vytisknout
[v DOC \(21,5 kB\) TADY](#) nebo [v PDF \(24,9 kB\) TADY](#).